

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy, soudkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudce JUDr. Ivo Pospíšila v právní žalobkyně: **B. P.**, zastoupené JUDr. Jiřím Davidem, advokátem se sídlem Nám. Kinských 7, Praha 5, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihočeského kraje**, se sídlem U Zimního stadionu 1952/2, České Budějovice, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 4. 2020, č. j. KUJCK 54894/2020, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích, ze dne 13. 8. 2020, č. j. 57 A 22/2020-25,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci a její posouzení krajským soudem

[1] Nastolenou otázkou v řízení o kasační stížnosti je nezákonnost odmítnutí žaloby pro opožděnost podle § 46 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní („s. ř. s.“).

[2] Žalobkyně se žalobou domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, kterým žalovaný zamítl její odvolání a potvrdil usnesení Městského úřadu Soběslav ze dne 19. 2. 2020, č. j. MS/03726/2020. Tímto usnesením městský úřad nevyhověl žádosti žalobkyně podle § 41 odst. 6 a 7 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a neprominul jí zmeškání úkonu (odvolání proti rozhodnutí o dopravním přestupku).

[3] Krajský soud v Českých Budějovicích v záhlaví označeným usnesením žalobu odmítl jako opožděnou. Konstatoval, že dnem určujícím počátek lhůty počítané podle měsíců bylo v případě žalobou napadeného rozhodnutí datum 11. 5. 2020 a dvouměsíční lhůta pro podání správní žaloby skončila dne 13. 7. 2020, který připadl na pondělí. Žaloba byla do datové schránky krajského soudu dodána až dne 3. 8. 2020, tedy po uplynutí lhůty stanovené zákonem pro podání žaloby, a tudíž opožděně.

II. Obsah kasační stížnosti

[4] Proti usnesení krajského soudu podala žalobkyně (stěžovatelka) kasační stížnost. Z jejího obsahu vyplývá, že s usnesením krajského soudu nesouhlasí a domáhá se jeho zrušení. Dále stěžovatelka napadá výroky rozhodnutí správních orgánů. Namítá, že se správní orgány dopustily nesprávného postupu při doručování poštovní zásilky. Stěžovatelka spatřuje pochybení těchto orgánů ze skutkových i právních důvodů. Nebyla předvolána k projednání přestupku k Městskému úřadu v Soběslavi. Předvolání jí nebylo doručeno do vlastních rukou. Vzhledem k tomu nebyla přítomna ústnímu vyhlášení rozhodnutí, které jí v souladu s § 72 odst. 1 správního řádu mělo být rovněž doručeno do vlastních rukou, nikoliv fikcí, jak se stalo v daném případě. Odvolání proti rozhodnutí proto nemohlo být podáno opožděně, tudíž dosud nebylo řádně rozhodnuto. Tento postup správních orgánů nebyl náležitým způsobem zdůvodněn, a proto se stěžovatelka domáhá ve smyslu čl. 36 Listiny základních práv a svobod, aby rozhodnutí byla zrušena.

[5] Žalovaný se k obsahu kasační stížnosti nevyjádřil.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[6] Kasační stížnost je včasná, podaná osobou oprávněnou, zastoupenou advokátem a přípustná. Důvodnost kasační stížnosti soud posoudil v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž je povinen přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[7] Kasační stížnost není důvodná.

[8] V projednávané věci krajský soud odmítl žalobu stěžovatelky jako opožděnou. Prostřednictvím kasační stížnosti se proto nelze úspěšně domáhat přezkoumání merita žaloby, tj. otázky, zda je napadené rozhodnutí žalovaného vskutku protizákonné. Přípustný důvod podané kasační stížnosti se může týkat toliko nezákonnosti usnesení krajského soudu o odmítnutí žaloby ve smyslu § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Pouze touto otázkou se Nejvyšší správní soud může nyní zabývat, a nepřísluší mu tak řešit otázky související s neprominutím zmeškaného úkonu – odvolání proti rozhodnutí o spáchání dopravního přestupku (natožpak se samotným přestupkem).

[9] Kasační stížnost stěžovatelky je prakticky doslovným přepisem žaloby. Ačkoliv z obsahu kasační stížnosti namířené proti usnesení krajského soudu lze dovodit, že stěžovatelka s posouzením krajského soudu nesouhlasí; z její kasační stížnosti není zřejmé, z jakých důvodů. Konkrétní argumentace stěžovatelky se týká výlučně řízení před správními orgány a jejich rozhodnutí, nikoliv posouzení věci krajským soudem a jeho argumentace. Stěžovatelka v kasační stížnosti (stejně jako v žalobě) uvádí, že žalobou napadené rozhodnutí jí bylo doručeno dne 27. 4. 2020. Stěžovatelka žalobu podala dne 3. 8. 2020. Z obsahu soudního spisu vyplývá, že si krajský soud od žalovaného vyžádal kopii doručanky obsahující údaje o dni doručení napadeného rozhodnutí. Dle předložené doručanky bylo rozhodnutí připraveno k vyzvednutí

v provozovně provozovatele poštovních služeb ode dne 29. 4. 2020. Stěžovatelka si rozhodnutí nevyzvedla a dne 12. 5. 2020 jí byla písemnost vhozena do schránky. Podle § 24 odst. 1 správního řádu *jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty*. Poslední den této lhůty připadl na sobotu 9. 5. 2020, proto fikce doručení nastala v pondělí dne 11. 5. 2020.

[10] Podle obecné úpravy § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu proti rozhodnutí správního orgánu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinak. Podle § 72 odst. 4 s. ř. s. nelze zmeškání lhůty pro podání žaloby prominout.

[11] Krajský soud proto dospěl ke správnému závěru, že dnem určujícím počátek lhůty počítané podle měsíců bylo v případě žalobou napadeného rozhodnutí datum 11. 5. 2020 a dvouměsíční lhůta pro podání správní žaloby skončila dne 13. 7. 2020, který připadl na pondělí. Žaloba byla do datové schránky krajského soudu dodána až dne 3. 8. 2020, tedy po uplynutí lhůty stanovené zákonem pro podání žaloby.

[12] Nejvyšší správní soud souhlasí se závěrem krajského soudu, že žaloba byla stěžovatelkou podána opožděně. Žádnou relevantní argumentaci rozporující tento závěr stěžovatelka v kasační stížnosti nepředložila. Kasační stížnost míří do merita věci (neprominutí zmeškání lhůty pro podání odvolání), kterým se však Nejvyšší správní soud nemůže nyní zabývat. Napadá-li kasační stížnost rozhodnutí krajského soudu o odmítnutí žaloby, omezuje se přezkum Nejvyššího správního soudu toliko na opodstatněnost naplnění důvodu obsaženého v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

IV. Závěr a náklady řízení

[13] Nejvyšší správní soud neshledal kasační stížnost důvodnou, a proto ji podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. zamítl.

[14] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatelka nebyla v řízení o kasační stížnosti úspěšná, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, jemuž by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, protože mu v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. ledna 2021

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu